

ver høj intelligens og stor forberedelse af afvæbning Saddam Hussein med magt.

Hvis ikke verdenssamfundet, og dermed selvfølgelig også Danmark, forberedte sig, ville en militær afvæbning af Saddam Hussein unødvendigt kunne udvikle sig med urimelig store civile tab. Det ville kunne blive konsekvensen af Enhedslistens forslag i dag, enten at Saddam Hussein kunne grine endnu højere i Bagdad, eller endnu værre, at civile irakere måtte lide yderligere på grund af manglende militær forberedelse, såfremt Saddam Hussein modsætter sig det brede internationale krav, der er i FN om afvæbning.

Vi finder det dybt uansvarligt, og vi finder Enhedslistens komplette mangel på forståelse urimelig. Der følger et stort ansvar med ved at have et militært svar, og et af ansvarerne er at have en god forberedelse, inden man går i gang.

Af disse grunde samt udenrigsministerens redegørelse for procedurerne skal jeg meddele, at Venstre heller ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det siges jo, at krigens første offer er sandheden, og nu virker det jo unægtelig, som om krigsforberedelsens første offer er evnen til at læse, for jeg synes overhovedet ikke, at Venstres ordfører, hr. Ulrik Kragh, forholdt sig til det forslag, der ligger her. Det her forslag forhindrer jo på ingen måde et flertal i Folketinget i at lave alle de krigsforberedelser, de vil; Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti må forberede alle de krige, de vil, i henhold til det her forslag.

Det, det her forslag handler om, er, at hvis man ønsker at lave den konkrete forberedelse, skal man tage det op og få det vedtaget i Folketinget efter en åben debat – det er det, der står i forslaget – i stedet for kun at tage det op på et lukket møde i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor folk ikke kan høre, hvad der foregår, og hvor der ikke er en åben diskussion, der er tilgængelig for befolkningen.

Derfor må jeg stille hr. Ulrik Kragh spørgsmålet: Hvorfor vil man ikke vedtage den forberedelse efter en åben debat her i Folketinget, sådan at befolkningen kan følge med og vide, hvem der står for hvad? (*Uro på tilhørerpladserne*).

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Må jeg bede om, at man sætter sig ned; ellers er det en sikkerhedsmæssig risiko, og den vil vi ikke løbe. Tak.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man kan jo sige, at det på den måde er forståeligt, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, der jo har besluttet sig for, at man går med USA hele vejen, uanset argumenter, uanset afrapporteringer i Sikkerhedsrådet osv., ikke har den store lyst til at tage den her debat for åben skærm.

Der er vel i øjeblikket to supermagter i verden, den ene hedder USA, den tiloversblevne supermagt, og den anden hedder den offentlige opinion, som blev vist meget stærkt i lørdags i forbindelse med de største demonstrationer nogen sinde imod krig og for fred i en situation, hvor en krig endnu ikke er brudt ud.

Venstre har som regeringsparti lagt en hovedlinje, der hedder, at nu skulle der åbenhed. Så vil jeg godt spørge Venstres ordfører: Hvorfor gælder det ikke i det vigtigste spørgsmål af alle spørgsmål, krig eller fred, hundredtusindvis af civile uskyldige ofre, der vil blive dræbt? Hvorfor vil man ikke tage en debat om det i et åbent forum som Folketinget?

Vi støtter fra SF's side Enhedslistens forslag, og det gør vi for at få en åben debat om tidens vigtigste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu havde hr. Søren Søndergaard jo så travlt med at markere i forhold til min ordførertale, at han naturligvis ikke hørte de sidste sætninger, hvor jeg sagde, at de procedurer, som udenrigsministeren henviste til, kunne vi fuldt ud tilslutte os.

Det er således, at en forberedelse til en eventuel magtanvendelse i forhold til at afvæbne Saddam Hussein naturligvis ikke skal foregå i offentlighed, således at Saddam Hussein kan se, hvad der eventuelt kunne komme. Presset ligger jo lige netop på, at man ikke ved, hvad der kan komme, presset ligger på, at det internationale samfund, diplomatiet, arbejder på fuldt tryk. Under alle omstændigheder forventer jeg, at det internationale samfund til sidst kommer til den konklusion, at Saddam må vælge freden, eller han bliver afvæbnet med magt. Det er situatio-